

konjunktur, og selv de stærkeste Træer maatte bøje sig for en saadan Blæst. Det var nu ikke ganske den Opfattelse, det ærede Medlems Parti havde under hin Krise. I hvert Fald ønsker jeg at sige her, da det Spørgsmaal nu har været fremme, at den forrige Regering har et meget stort Ansvar overfor den Krise, vi staar i nu, derved, at den intet gjorde for at hindre det stærke Fald i Pengenes Værdi, som fremkaldte den Højkonjunktur, det nu er saa vanskeligt at komme tilbage fra. Det blev i Regeringens sidste Regeringsmaaned raabt ud over Landet, at Nationalbanken skulde gøre sin Pligt. Ja, men det havde været den forrige Regerings Pligt paa et langt tidligere Tidspunkt at faa dette sat igennem, og det blev den nuværende Regerings Pligt — det lykkedes den ogsaa — at løse denne Opgave, at faa Nationalbanken til at gøre det, blot, efter min Formening, paa en alt for effektiv Maade.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) kom ind paa nogle Bemærkninger, jeg fremsatte om Nødvendigheden af at lade Lønniveauet i et Land ikke alene for Arbejdere, men for alle, der overhovedet modtager Løn, følge med Deflationen. Det ærede Medlem advarede imod at rejse Krav herom i Utide og sagde, at han vilde ikke tro, at Arbejdsgiverne vilde fremsætte Krav om en Reduktion for Tiden, men at de vilde vente til den Tid, da det kunde komme og skulde komme. Ja, det skal vi ikke strides om, det kan ikke alt sammen ske paa en Gang. Efter min Mening vilde det være bedst, hvis denne Reduktion skete saa hurtigt som muligt, saa at Pinen blev saa kort som muligt, naar vi dog alligevel skal igennem den. Men Hovedsagen er, at det ærede Medlem er enig med mig i, at den Tid vil komme, da Lønreduktionen kan komme og skal komme. Jeg tror ikke, det er Udtryk for en større eller mindre Arbejdervenlighed eller Arbejdsgivervenlighed, naar man siger dette, og jeg forstaar altsaa ogsaa, at det ærede Medlem i Realiteten er enig med mig derom, thi jeg vil, som jeg sagde før, haabe, at Arbejderne vil redde saa meget som muligt ud af denne Ildebrand og forhaabentlig blive bedre stillet, end de var i gamle Dage, det vil sige før Krigen. Men at den Konjunktur, der er nu paa Arbejdsmarkedet, skulde kunne holde, naar man med Villie sætter Kronen op i Pari eller i Nærheden deraf, det kan dog ingen for Alvor mene, og det mener det ærede Medlem altsaa heller ikke. Jeg kunde ønske, at den Tid var inde, da Arbejderne var mere interesserede i Ledelsen og Udbyttet, end

de er nu — at den Tid kommer, derom nærer jeg ingen Tvivl. I saa Fald vilde der overhovedet ingen Strid opstaa mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om den Side af Sagen under en Deflationsproces som den nuværende.

Skatternegaarikkene, sagde det ærede Medlem. Jo, det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at Skatterne gaar ned, hvis Kronen bringes op i Pari. Trør det ærede Medlem eller nogen anden, at der skulde kunne opretholdes et Statsbudget paa 380 eller 400 Mill. Kr., hvis vi faar en Krone, hvis Værdi svarer til 100? Det er en meget stor Misforstaaelse. Statsbudgettet maa ned, Kommunebudgetterne maa ned, alle Indtægter overhovedet vil gaa ned. Det er just deri, Vanskeligheden bestaar, at det ikke kan ske paa en Gang, at man trækker Tov fra de forskellige Sider for at holde sig oppe saa længe som muligt. Men Enderesultatet kan kun blive dette ene. Derfor har jeg gjort mig til Talsmand for, at man ikke skulde indrette sig paa at lægge Bund under Prisfaldet alt for dybt nede, for det kan blive alt for vanskeligt, naar man skal saa langt ned over det hele. Derfor tror jeg, at det vilde være bedst at standse Deflationen endeligt paa det Sted, hvortil man nu er kommet; det vil være det letteste og det mest praktiske.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, Ordføreren for Partiet Venstre, spurgte mig, om jeg vilde gaa med til Toldforanstaltninger, hvis Regeringen imødekom mit Krav, kan jeg gerne sige, om at komme med videregaaende Foranstaltninger imod Deflationskrisen. Det ærede Medlem kunde svare sig selv paa dette Spørgsmaal, idet hele den Argumentation, jeg har fremført og nu til en vis Grad har gentaget om, at Priserne skal ned, just siger, at saa gaar man selvfølgelig ikke til Told, som vil bidrage til at holde dem kunstigt oppe.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds, som har ydet et saa fyldigt Bidrag til Diskussionen i Dag, har jo været Medlem af Socialministeriets Arbejdsudvalg, og det ærede Medlem har taget sit Forbehold overfor Statstilskud til Arbejdsløn — Forbeholdet er altsaa ret begrænset —, men det ærede Medlem er med til at sige, at „om en stor Del af de Arbejder, som gerne skulde i Gang“ — som altsaa Udvalget og det ærede Medlem ønsker maa komme i Gang — „gælder det, at de ikke opfylder Betingelserne for eller ikke egner sig til at iværksættes som Nødhjælpsarbejder.“ Altsaa skulde de gerne i Gang paa anden Maade efter det ærede Medlems Opfattelse, og det er dette Ønske